

30

26027, II, C. c. ~~Index~~

(80 br.)

26027. II C. c. 2 f.

Cerkvene pesmi,

katere pojó

gimnazijski učenci

v

Ljubljani.

V Ljubljani.

Založila c. k. gimnazija. Natisnil R. Milic.

(1865)

Gerkyene poemi,

1894

gimnazij, ki neni

Ljubljana.

030022792

Možila c. k. gimnazija. Mladostni in. Mlad.

Mašne pesmi.

I.

Kirie.

Pred Bogom pokleknimo,
Povzdignimo serce:
V nebesa zdaj pošljimo
Vse misli in želje.
Ta dar presvete maše
Sprejmi od nas, o Bog!
Naj zbriše grehe naše,
Naj varje nas nadlog.
Mi grešniki spoznamo,
Žalili smo Boga,
O težko vest imamo,
Pokoja nam ne da,
Marija, vsi svetniki,
Pomoči pros'mo vas;
Smo grešniki veliki,
O Kriste, vsmil' se nas!

Gloria.

Bogu bod' čast in hvala!
Na zemlji mir ljudem;

K' je milost Božja dala
 Rešenje vsem stvarcem.
 Bog! hvalo ti pojemo,
 Prišel si greh odvzet;
 Ti slavo, čast dajemo;
 Ti sam, o Bog! si svet.

Evangelii.

Bog sam nam oznanuje
 V življenje srečno pot,
 Temoto razsvetljuje,
 Nas varje grešnih zmot.
 Kristjani, poslušajmo,
 Kaj Jezus nas uči;
 Po njem se vsi ravnajmo,
 On zglede nam delí!

Darovanje.

Sprejmi Bog, Oče večni!
 Za nas prečisti dar,
 Ga grešniki nesrečni
 Damo na tvoj altar;
 Za svoje hudobije,
 In celega sveta;
 Naj nam jih čisto zmije,
 Nam tvojo milost da.
 V ponižnosti pošljimo
 Ta sveti dar v nebo,
 Gospod Boga prosimo,
 Da mu prijeten bo.

Da naj mu bo češenje,
 V zahvalo ino čast,
 Nam vernim pa v življenje,
 In sveti cerkvi v rast.

Sanktus.

Svet, svet, svet Bog nebeški,
 Oblast imaš čez vse!
 Ves svet in rod človeški
 Ti hvalo, čast daje.
 Naj vedno hvaljen bode!
 Češen in povikšan,
 Odrešit vse narode
 Od Boga nam poslan!

Po povzdigovanji.

O angeljci, hitite,
 In pridite z nebes!
 Z nam' sveti kruh molite,
 Ni več kruh, Bog je res.
 Počutkom vsim telesa,
 Je Jezus tukaj skrit!
 Da b' skorej šli v nebesa
 Ga gledat in častit.

Zavživanje.

Moj Jezus! tebe vžiti
 Iz serca jez želim;
 Pa k teb' ne morem priti,
 Ker tolikrat grešim.
 Operi dušo mojo,

Slabosti njene veš;
 Pokaži milost svojo,
 Da v duhu v mene greš.

Konec.

Svet dar smo dokončali,
 Odpeli čast Bogu;
 Očetu darovali
 Njegovega Sinu.
 Mertvim in živim sprava
 Za grehe naj bo to;
 Naj nam bo vsim zastava,
 Da pridemo v nebo.

II.

Kirie.

Bog, pred tvojim veličastvom
 Molimo iz praha te,
 S svoje milosti bogastvom
 Se ozri v nas grešnike.
 Dar ta naš ti naj dopade,
 Jagnje je brez madeža:
 Jezus, vir nebeške gnade,
 Ki odjemlje greh svetá.

Gloria.

Čast Bogu na visokosti!
 Sveto je njegovo imé;

Po stvarjenja širakosti
 Naj ga vse stvari časté.
 Bodi hvaljen! bodi moljen!
 Večni, trojedini Bog!
 V tvojo večno čast odvoljen,
 Naj ti služi zemlje krog.

Evangelij.

Evangelij je resnica,
 Varuje nas grešnih zmot;
 Nam je luč, nam je vodnica
 Skoz življenja temno pot.
 Nauk večnega življenja
 Ti, o Jezus! sam imaš;
 Luč modrosti, razsvetljenja,
 Učenik, nam vernim daš.

Offertori.

Večni Oče vse dobrote!
 Mil' poglej na ta altar,
 Za brezkončne grehov zmote
 Ti damo prijeten dar.
 Svet'ga kruha ino vina
 Dar ponižno darovan,
 To je blagor tvoj'ga Sina
 Za živé in mertve dan.

Sanktus.

Z angeljci na glas pojemo
 Sveto pesem, o Gospod!

Vse češenje ti dajemo:
 Svet, svet, svet, Bog Sabaot!
 Da b' za tvojo čast se vnéli,
 Nam, o Bog, dobrotljiv daj!
 Bomo tvojo hvalo péli
 Tu in tam, na vekomaj.

Benediktus.

Bodi moljeno, češeno
 Rešnje Jezusa telo!
 Nam v zveličanje rojeno,
 In na križu darvano.
 Bodi moljena, častita
 Jezusova rešnja Kri,
 Ki za naš greh si prelita,
 In za grehe vsih ljudi.

Agnus Dei.

Mili Jezus, Božje Jagnje!
 Nosiš grešnikov dolgé,
 Naj se tvoja milost nagne,
 Svoj svet mir mi daj v sercé:
 Da se sklenem z vernim duhom
 V Zakramentu zdaj s teboj;
 Poživljen z nebeškim kruhom
 Bodem živ in mertev tvoj.

Ite missa est.

Žegnaj, Bog nas trojedini,
 Z močno, milostno rokó,

V greha in skušnjav dolini
 Varuj nas nesreče z njo.
 S svojo milostjo ostani
 Vselej, o Gospod! pri nas;
 Kon'c življenja nas ohrani,
 Nam odkri svoj svet obraz.

III.

Kirie.

Pred stolom tvoje milosti
 Tvoj verni ljud kleči:
 In tebe, Bog, v ponižnosti
 Svoj'ga serca časti.
 Stor' milost tem, kater' želé
 V solzah oprat' lastne dolgé.
 Odpusti Oče grešnikom,
 In skaži se dobrotljiv nam,
 Dobrot — ljiv — nam,
 Dobrotljiv skaži se nam.

Gloria.

Čast bod' na visokosti
 Bogu na vekomej,
 In mir po širokosti
 Na zemlji bod' vselej.

V ponižnosti pojemo
 Teb' hvalo, trojni Bog!
 Od tebe zgolj prejmemo
 Rešenje iz nadlog.

Evangelij.

Iz tvojih ust izide
 Svet' evangelium,
 Na dno letó se snide
 Vsih kristjanov um;
 Modrost nas sama viža,
 Resnica nas uči:
 Kdor se pod njo poniža,
 Ta srečno prav živi.

Kredo.

Gospod, pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja verna stvar spozna!
 In verje z živim spoštovanjem
 Na tebe pravega Boga:
 Tud verje v tvoj'ga ljub'ga Sina,
 Spočet'ga od svet'ga Duha,
 Ko Jesova ga korenina
 V deviškem cvetju je scvetla.

Darovanje.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
 Gospod, leté dari;
 Z njim tud' tvoj ljud zdihuje,
 In s srcem kvišk puhtí.

Čist kruh je ino vino
 Za grehe naše dar,
 K' tvojega Sina spominu
 Je obložen altar.

Vzem', Bog! leto darvanje,
 Dobrotljiv Oče naš,
 Omeči to zdihvanje,
 Da nam spet gnado daš.
 Le smert in kri presveta
 Tvojega ljub'ga Sinu
 Nam da up, da bo vzeta
 Ta prošnja gor v nebo.

Sanktus.

Poj: Sveti, sveti, sveti
 Je Bog in naš Gospod,
 Z angeljci pojte: Sveti
 Si ti, Bog Sabaot!
 V nebesih in na zemlji
 Vso hvalo, čast vselej
 Stvari, Bog! svojih jemlji
 Zdaj, in na vekomej.

Po povzdigovanji.

Poglej, o Oče, z visokosti
 Ves milostljiv na ta altar!
 Ti na-nj postav'mo po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar;

Ta dar je sam tvoj Sin edini,
 Iz zgolj ljubezni darovan:
 Za nas prisojen umornini
 Strašno na križu bil zaklan.

Obhajilo.

Gospod jest nisem vreden,
 Da b' tebe dans zavžil,
 Al reci, da bom vreden,
 Ter bodem zopet živ.
 V duhu tebe prejeti
 Iz serca jest želim,
 Daj, Ženin naš presveti!
 Da gnado zadobim.

Konec.

Daritev smo končali,
 Ta dar je, Bog, tvoj Sin:
 Mi smo vsi skup spoznali
 Tvojih darov spomin.
 Skoz njega smo prejeli
 Rešenje 'z naših vez.
 Zdaj zadnjič nam dodeli
 Svoj žegen iz nebes.

IV.

Kirie.

Pred tabo na kolenih,
 O Bog, te molimo,
 In polni želj ognjenih
 K tebi zdihujemo.
 Daritev svete maše
 Si daj, o Bog, dopast',
 In zdihovanje naše
 Povikšaj tvojo čast!

Telo je to, vzemite,
 Telo in moja kri;
 Nikdar ne pozabite,
 Kaj Jezus vam storí.
 Za vas on hoče umreti
 (O človek, pomni to!)
 Da dá ljudem živeti,
 Da jim odpre nebó.

Gloria.

Čast, hvala in hvaležnost
 Je tvoja b'la in bo;
 Nepokoj in betežnost,
 O Bog! odverni jo.
 Daj nam mirú in tebe,
 Bog! vedno deržat' se;
 V teb' iskati tebe,
 Vesel' častiti te.

Evangelij.

Z ust Božjih se iz-haja
 Svet evangelijum,
 V serce se nam vsaja,
 Nam razsvetljuje um.
 Bog govori, Bog večin,
 Pri Bogu ni laží,
 O srečin, trikrat srečin,
 Katér' se ga derží.

Kredo.

Bog Oče, mi spoznamo,
 Da vse je tvoja stvar,
 Kar je in kar imamo,
 Dobrote tvoje dar;
 Od tebe, Oče! ide
 Sin rojstva večnega,
 Spočetje njega pride
 Od duha svetega.

Sosesko keršenikov
 Al cerkev verjemo,
 Tud občestvo svetnikov,
 Zedinstvo v en' telo.
 Tud grehov odpušenje
 Na temu svetu zdaj,
 Života res vstajenje,
 Po tem pa sveti raj.

Darovanje.

Naj, Bog, dopade tebi,
 Kar ti darujemo;
 Scer kruh je sam na sebi
 In vino zgolj samó;
 Pa 'z kruha in iz vina
 Bo kmalo, kar zdaj ni,
 Edin'ga tvoj'ga Sina
 Telo in prava kri.

To naše darovanje,
 O Bog! ne zverzi ga;
 Vse misli in vse djanje,
 Vse serca, v dar jih nà!
 O daj, da bomo zvesti
 Ti, Oče, v vsih rečeh,
 Odvzem' znad naše vesti
 Težilo vsih pregreh.

Sanktus.

Povzdignimo, kristjani,
 Vsi svojo pesem zdaj,
 Zapijmo skupej zbrani:
 Svet, svet na vekomaj!
 V nebesih in na zemlji
 Se vidi njega moč;
 Nevercem, Bog! pojemlji,
 O vzem' jim uma noč!

Po povzdigovanji.

Molimo klečijoči
 Boga zakritega,
 Oko ga ne razloči,
 Pa vera znat' ga da.
 Zdaj tukaj brez pogleda,
 O Bog! te vidimo.
 Zadosti je beseda,
 Da tebe vidimo.

Zavživanje.

Vel'k čudež se odkriva,
 Vel'k čudež se godi,
 Gospod se zdaj vživa,
 Tud vera 'ma oči.
 Podoba je scer vina,
 Podoba kruha vsa,
 Ne vid' se nič spremina,
 Telo in kri je pa.

O srečin, kdor verjame,
 Da tukaj Jagnje je,
 Katero nam odvzame
 Tol'k' grehov butare.
 Le to je jéd, to véra
 Kristjane poduči,
 Ljubezni neizmera,
 Od ktere duša ž'vi.

Ite missa est.

Ker smo zdaj mašo sveto
 Spodobno slišali,
 Povz'mimo čast odpeto
 In hvalo z angeljci.
 Dopade naj mu djanje
 Opravljen'ga darú,
 Zvirk gnade bod' darvanje,
 Nam dolžna, čast Bogu.

Deržimo pomoč' Božje
 Se skoz in skoz terdno,
 Le ta naj nam orožje
 Pred vso hudobo bo.
 Brez greha da naj stati
 Pred sodbo zadnji dan;
 Po angeljih nas zbrati,
 Na njega desno stran.

V.

Začetek.

Jezus male k sebi kliče,
 Žegnat' hoče otročiče,
 Nas objeti on želi.

Njemu čast in hvalo peli
 Bomo z mašnikom veseli,
 Sveto mašo slišali.

Jezus, učenik čednosti,
 Vsmili naše se mladosti,
 In odpusti grehe nam!
 Tebi hočemo služiti,
 Greha nikdar več storiti;
 Bodi usmiljen ubožčekom!

Slava.

Večni! tebi hvalo peti,
 Ljubi mir ljudem želeti,
 Ki so dobrega serca:
 To je angeljsko veselje,
 To so tudi naše želje,
 To nam pravo srečo dá.

Evangelij.

Zvesto hoč' mo poslušati,
 V sercu prav premišljevati,
 Kar nam Jezus govoriš.
 Radi hočemo storiti,
 Pridni in pošteni biti,
 Kakor nas lepo učiš.

Vera.

Za resnico vse imamo,
 Tvoje nauke vse spoznamo,

Ki jih cerkev nas uči.
 Daj po veri prav živeti,
 Enkrat srečno pa umreti,
 Naj nam tvoja luč gorí!

Darovanje.

Kaj bi tebi, Oče, dali?
 Kaj bi z mašnikom dar'vali?
 Vse, kar 'mamo, tvoje je.
 Naše djanje in življenje,
 Vse veselje in terpljenje,
 Oče, tebi damo vse.

Nekaj kruha ino vina,
 Kri, telo bo tvoj'ga sina:
 On daruje se za nas.
 Oh, poglej na revne s'rote,
 Skaži svoje nam dobrote,
 Usmili se nas vsaki čas!

Svet ali sanktus.

Sveto pesem povzdignimo,
 Lepo z angeljci pojimo:
 Sveti, sveti, sveti Bog!
 Vsi ljudje te naj spoznajo,
 Vse stvari teb' hvalo dajo;
 Oče, usliši glas otrok!

Po povzdigovanji.

Klečijoči počastimo
 Na altarji Jezusa,

V zakramentu zdaj molimo
 Prav'ga živega Boga!
 Hvaljen bodi Jezus ljubi,
 Ki si za nas križan bil,
 In nam sveti raj dobil!

Jagnje božje.

Kakor jagnje na Kalvarji
 Jezus za nas umerl je,
 Zdaj daruje na altarji
 Tud' za naše grehe se.
 Hvaljen bodi i. t. d.

Zavživanje.

Jezus zdaj pri nas stanuje,
 Je v podobi kruha skrit;
 Svojo milost nam daruje,
 In se dušam dá zavžit'.
 Hvaljen bodi i. t. d.

Konec.

Jezus tvoji hoč'mo biti,
 Le nam ti svoj žegen daj!
 Daj nam serčno k tebi priti
 Iz te zemlje v sveti raj!
 Hvaljen bodi i. t. d.

VI.

Vstop.

Tebe molit, Oče večni!
 V tvojo hišo pridemo;
 Greh spoznali smo nesrečni,
 Milosti te prosimo.
 Res hudó smo te žalili,
 Oh pa ne zaverzi nas,
 Tebi bomo zdaj služili,
 Poslušali cerkve glas.

Gloria.

Čast Bogu bod' na višavah
 In na zemlji mir ljudem;
 Oznanuje po širjavah
 Se rešenje vsem stvarém.
 Milostljivi Bog dodeli
 Tudi nam nebeški raj,
 Z angelji tam bomo peli
 Hvalo, čast ti vekomaj.

Evangelij.

Blažna vest se oznanuje
 Nam odpira pot v nebó,
 Luč nebeška razsvitljuje
 Grehov in zmotnjav temó.

Le resnice vroče želje
 Peljejo nas k čednosti,
 Čednost sveta pa veselje
 Rajsko nam že tu deli.

Vera.

Pretesne duha so meje
 Temna nas obdaja noč,
 Le iz vere svete veje
 Dvoma luč, v terpljenji moč.
 Oče večni, ti ohrani
 V pravi veri nas zvestó,
 Vseh zmotnjav nas krivih brani
 Da le tebe ljubimo.

Darovanje.

Prinesemo, trikrat sveti
 Terte, klasja sad ti v dar,
 Prosimo te, naj obsveti
 Milosti ga tvoje žar.
 Sprejmi, Večni, dopadljivo
 Te dari ponižnosti;
 Vžgi ljubezen v srcih živo,
 Varuj nas pregrešnosti.

Predglasje.

K Bogu serca povzdignimo
 Vir ljubezni večne je,

Trikrat svetega častimo
 Ki ga angelji slave.
 K njemu verno pribežite
 Vsi, ki vest vam greh teži,
 Njega milosti prosite,
 Saj jo vsakemu deli.

Po povzdigovanji.

Moli, moli rod človeški,
 Ponižuj se revna stvar,
 Jezus Kristus, Bog nebeški
 Sam prišel je na oltar.
 Vse naj ga poveljuje,
 Vse naj v prahu moli ga,
 Vse ljubezen občuduje
 Milostljivega Boga.

Zavživanje.

Očišene serca svoje
 Tebi posvečujemo,
 Slast ljubezni večne tvoje
 Vsaki dan tu čutimo.
 Ti si dušam našim hrana
 Ki v skušnjavah moč deli,
 Naša ti slabost je znana,
 Varuj nas v nevarnosti.

Konec.

Bog nebeški, blagoslovi
 Nas še, da od tu gremo
 Vterjeni v ljubezni novi,
 In le tebi služimo.
 Je daritev dokončana
 Je očišeno serce,
 Čast Bogu naj bode dana
 Za dobljene gnade vse.

Razne pesmi.

Adventna.

I.

Vi, oblaki, ga rosite!
 Ali zemlja naj ga da!
 Ve nebesa ga pošljite
 Skor Zveličarja sveta!
 Milo so ljudje zdihvali,
 V grehih in v temi ječali;
 Bog je bil zemljó preklel,
 Greh nebo človeku vzel.

Oče se nebeški vsmili,
 Vidi tol'ko bolečin;
 Da bi se ljudje rešili,
 Se ponudi Božji Sin;
 D'vico Gabriel pozdravi,
 In Marija čista pravi:
 Lej, pokorno je serce,
 Kar Gospod mi zapove.

Zgodba sveta in vesela
 Nam odklene vsim nebo:
 Lej, Devica je spočela,
 In Beseda je mesó!
 Pred Gospoda pokleknimo,
 Njega milost zahvalimo.
 Blagor tebi, grešni svet!
 Jezus pride greh odvzet.

Bratje! dosti je že spanja,
 Glas nebeški kliče nas,
 Dan se bliža, noč odganja,
 Zdaj prihaja srečni čas.
 Odverzimo vso hudobo,
 Oblecimo pa svetlobo,
 Da preide grehov noč,
 In nas vodi Božja moč.

Ne živimo več pregrešno,
 Svet apostel nas uči.
 Ne nečisto, ne požrešno,

Nevošljivost naj beži;
 Naj se vsak pred njim poniža,
 Kter'ga prihod se nam bliža,
 Da bo s čistim srcem vsak
 Le Zveličarju enak.

O Zveličar! pridi skorej,
 Da se spolni, kar želim,
 O prinesi moč od zgorej,
 Da se čisto spokorim,
 Ti prinesi mir nebeški,
 Da ga vživa duh človeški;
 Daj, da pridem sodnji dan
 Med ovce, na desno stran.

II.

Dopolni se obljube čas
 Človeški rod rešiti,
 Usmili Bog se grešnih nas,
 Sam hoče k revam priti.

Poslan je angel od Boga
 K Marii čisti d'vici,
 Nevesti svetega duha,
 In božji porodnici.

Jo Gabriel ogovori,
 Z nebeškim glasom pravi:

Češena bod' Marija ti!

Jo počasti, pozdravi.

Nebeške milosti darov

Si polna ti presrečna!

S teboj je Bog in duh njegov,

Njegova milost večna.

Nikar, Marija! se ne boj,

Lej, mati boš postala,

In božji sin bo porod tvoj,

Imé Jezus mu boš dala.

In sedež kralja Davida

Mu bo Gospod odločil,

Kraljestvo v hiši Jakoba

Na vekomaj izročil.

Ne prašaj vstrašena: kako

Se more to zgoditi!

Bog z duha svetega močjo

Te hoče napolniti.

Ker dekla sem gospodova,

Marija odgovorila,

Se zgôdi, kar je Večnega

Modrost z menoj sklenila.

In lej! Beseda, božji sin,

Je zdaj meso postala,

Nas rešit 'z greha globočin,
Med nami prebivala.

Zatoraj pred zveličarja
Ponižno pokleknimo,
Da nas je prišel rešit, ga
Priserčno zahvalimo!

Postna.

I.

Daj mi, Jezus! da žalujem,
Smert, terpljenje objokujem,
K' si ga Jagnje ti prestal,
Grehe zbrisal, milost dal.
Jezus daj, da tvoje rane
Nas presunejo kristjane,
To terpljenje prebritko
Nam pomoč naj v smerti bo.

Nas odrešit' smert si zvolil,
Pred očetom trikrat molil,
Si kervavi pot potil,
Kelh terpljenja čisto spil.
Jezus, daj i. t. d.

Tolovaji te obdali,
Te zvezali in peljali,

Uklenili ti roke,
Ktere celi svet deržé.
Jezus, daj i. t. d.

Trinogi so te sodili,
Križaj ga, hudobni vpili,
Tepli, bili, da se kri
Iz bolečih ran cedi.
Jezus, daj i. t. d.

Ternje bôde čelo tvoje,
Za velike grehe moje,
Tebi, Jezus, kralj sveta!
Žezlo, terst se v roke da!
Jezus, daj i. t. d.

Oh! na križ so te razpeli,
In na križu te še kleli!
Oh, za nas si tolk' terpel!
In za naše grehe umerl.
Jezus, daj i. t. d.

Naši grehi so te zdali,
Tebe, Jezus! zasramvali;
Za naš greh tepen si bil,
In na križu kri prelil.
Jezus, daj i. t. d.

Daj nam tebe le iskati,
Svoje grehe objokvati,

Da se tvoja rešnja kri
 Kdaj nad nami ne zgubi.
 Jezus, daj i. t. d.

II.

Tam na vertu oljske gore
 Izveličar naš kleči,
 Smertna žalost ga premore,
 Oh, kervavi pot potí.
 In le hujši so težave,
 Vidi strašno Golgato;
 Le učencev trudne glave
 V terdnem spanj' počivajo.

Že sovražni trop prihruje,
 Iškarjot ga sam peljá.
 Jezusa hinavc kušuje
 In sovražnikom izdá.
 »Kaj vi išete« — jim reče.
 Straha vsi popadajo;
 On se jim pa branit' neče:
 Rabeljni ga zvežejo.

Iz ljubezni do očeta,
 In do grešnih nas ljudi,
 Za dolgove vsega sveta
 Božje Jagnje v smert hiti.

Togoté se trinogavci,
 Krotki Jezus le molči.
 Ljudstvo šuntajo hinavci:
 Križaj, križaj ga! kriči.

Nejeverniki na sodniši
 Ga nedolžnega spozná,
 Judovstvo pa na dvoriši
 Se vtolažiti ne dá.
 »Jez ne najdem — Ponci vpije
 »Da bi smerti vreden bil.«
 Naj nad nas pa se razlije,
 Kliče ljudstvo, Njega kri!

III.

Izveličar daj zapeti,
 Kaj si mogel ti terpeti,
 Izveličat' celi svet,
 Ino grehe nam odvzet'.
 Jezus, skoz terpljenje svoje
 Izveličaj dušo mojo,
 Daj, da bo skoz tvojo smert
 Meni sveti raj odpert.

Za pregrehe sojen biti,
 Milost pri Bogu sprositi

V vertu za me ti klečiš,
In kervavi pot potiš.
Jezus, i. t. d.

Tebe vezat in suvati,
V krivo sodbo odpeljati
Vsa sovražna truma gre,
Ti pa nič ne braniš se.
Jezus, i. t. d.

Tam sodniki vsi serditi
Trinogom te dajo biti;
Vliva se nedolžna kri
Pod ojstrimi šibami.
Jezus, i. t. d.

Tebe Boga zasram'vati,
Nove bolečine dati,
Tebi krono ternato
V sveto glavo bijejo.
Jezus, i. t. d.

Ves nedolžen križan vmreti
Moraš težek križ zadeti,
Vleči na Kalvarijo
Na mertvaško tje goro.
Jezus, i. t. d.

Voljno se pustiš moriti,
In na strašni križ pribiti

Odrešenje dopolnit',
 In Bogu zadosti strit'.
 Jezus, i. t. d.

Mene z dušo in s telesom
 Gor povzdigniti k nebesom,
 Tam na križu ti visiš,
 In za mene smert storiš.
 Jezus, i. t. d.

Izveličar ljubeznjivi!
 Moji grehi so b'li krivi,
 Da si ti na križu vmerl,
 S tem nebesa si odperl.
 Jezus, i. t. d.

Tebe Jezus premišljujem,
 Svoje grehe obžalujem,
 Daj, da tvoja rešnja kri
 Se na meni ne zgubi.
 Jezus, i. t. d.

Sveto hočem res živeti,
 Radovoljno vse terpeti;
 Ako z Jezusom terpim,
 Se tud z njim tam veselim.
 Jezus, i. t. d.

Velikonočna.

I.

Zveličar gre iz groba,
 Ob moč je smert, trohnoba!
 Velikonočno jagnje bil,
 Je zame drago kri prelil.
 Aleluja.

Otet je človek, rešen!
 In v brezno satan trešen!
 Smert nima svoj'ga zêla več,
 Odpert je grob in kamen preč!
 Aleluja.

Odrešil je očete
 Veliko časa vjete;
 Častito jih pelja sabo
 V zaperto z grehom préd nebo!
 Aleluja.

O, kak se svet'jo rane
 Neusmiljeno mu dane!
 Veselje angeljsko verši,
 Da smert je mertva nas uči.
 Aleluja.

Je terdna naša vera,
 Resnica jo podpera:

Zveličar je od smerti vstal;
Tud nas ne bode grob končal.
Aleluja!

II.

Veseli raduj kristjan se ti,
Ker rešeni zdaj smo vsi mi.

Veselja čas
Je dans za nas.
Aleluja, aleluja, aleluja.

Na sveto to veliko noč
Je zgubil satan svojo moč;
Zato smo mi
Veseli vsi,
Aleluja, aleluja, aleluja.

Zmagavac od smert' je Jezus vstal,
K' se komaj dan je že zaznal,
Marija ga
Na vert' spozná,
Aleluja, aleluja, aleluja.

Veselje jih prešine vse,
Ki brate zovel zdaj jih je;
Novico tó
Žené povdó,
Aleluja, aleluja, aleluja.

Tud Petru se prikazal je
 Učenca spremlja v Emavz tje;
 V lomljenji ga
 Spoznala sta,
 Aleluja, aleluja, aleluja.

»Mir z vam'« učence on pozdrav'
 Stopivši kar med nje: v spoznav'
 Veselje je
 Prešinlo vse,
 Aleluja, aleluja, aleluja.

Roké pokaže jim in stran,
 Resnico vid'jo k' svitli dan,
 Da Jezus je,
 K njim kaže se,
 Aleluja, aleluja, aleluja.

Sveti Duh.

Prid', sveti Duh! aposteljnóm dan,
 Ker si bil dansi vanje poslan,
 Da čuda božje pravijo,
 Sovražnikom se vstavijo.
 Prid', sveti Duh! te prosi kristjan!

Prid', sveti Duh! daj svoje darí,
 In jih med svoje verne razlí!

Resnico da poslušajo,
In nje sladkost okušajo,
Prid', sveti Duh! razsvetli nas ti!

Prid', sveti Duh! omeči serce,
Zažgi nam v sercih svete želje!
Ljubit', kar je pravičnega,
Se varvati krivičnega.
Prid', sveti Duh! ljubezni sveté!

Prid', sveti Duh! podpiraj slabost,
Poterdi v sercih pravo svetost;
Daj, da se ne spotaknemo,
V ljubezni ne premaknemo!
Prid', sveti Duh! ti naša krepkost!

Prid', sveti Duh! ti zvesti vodnik!
Veselje naše, naš pomočnik!
O, vódi nas do večnosti!
Pripelji nas do srečnosti!
Prid', sveti Duh! ti naš poterdnik!

Sveto Rešnje Telo.

I.

Sion hvali rešenika
Svojga kralja učenika,
(V veselih pesmih hval')

Kar ga moreš, hvali vedno,
 Jezus je vse hvale vreden
 (Tvoje hvale bo premal).

Danes Sion čast napravi,
 Ker se tu pred nas postavi
 (Živi kruh, ki nas živi),
 Kterga bratje dvanajsteri
 Vžili pri zadnji večerji
 (V tega verjemo tud' mi).

Z enim glasom ga častimo,
 Vsim ljudem ga oznanimo,
 (Duh vesel naj gor puhti).
 Jezus prvič svoje obhaja,
 Cerkev to na znanje daje
 (Danes hvalo ponovi).

Na to mizo novga kralja
 Novo Jagnje se postavlja,
 (Staro Jagnje gre na stran).
 Jezus pride, staro mine
 Spred resnice, senca zgine,
 (Dolga noč odžene dan).

II.

Pridi molit, o kristjan!
 Od ljubezni svete vžgan,

Kjer je Jezus v Zakramentu
Iz ljubezni dan.

Tukej so svete reči:
Jezusa Telo in Kri;
Duša, ktera njega vživa,
Se ne pogubi.

Bod' češen, Odrešenik!
V nadlogah pomočnik,
Svojim vernim, tebi zvestim
Varh in učenik.

Posvečuj nas ti zares,
Čudapolni kruh z nebes!
Ti otmi nas vsih nevarnost
Duš ino teles.

Spokorjenja daj solzé,
Grehov zbriši nam dolgé;
Vera, upanje, ljubezen
Naj v nas goré.

Kadar umerje telo,
Vzemi dušo ti v nebo,
Da se bomo veselili
Vekomaj s tebo.

III.

Sèm kristjani pritecite
 Polni vernega duhá,
 Na kolena pokleknite,
 Dol pred našega Boga;
 Pod podobo je častito
 Tukaj božje Jagnje skrito:
 Češen bodi vsaki čas
 Jezus, ki si odrešil nas!

Angeli in vsi svetniki,
 Dol stopite na zemljo,
 Nam bodite pomočniki
 Rešnje prav častit Teló.
 Z enim duhom ga hvalimo,
 Z enim glasom ga častimo:
 Češen bodi vsaki čas
 Jezus, k' si odkupil nas!

Pamet je preslaba naša,
 Prav spoznati to skrivnóst,
 Gnada božja doprinaša,
 Kar ni naša v stan' slabóst;
 To je čista, žlahtna mana,
 Vernim dušam v hrano dana,
 Jagnje božje je letàm,
 Ki odjemlje grehe nam.

Grešniki sem pritecite,
 Tu je milosti altár,

Jezusa zvestó prosite,
 On bo vslišal svojo stvár;
 Grenke solze prelivajte;
 Svoje grehe obžalvajte,
 In prosite vsi Boga,
 Da vam svojo gnado dá.

Vsak naj kliče: Bog! daj meni
 Gnado, da se spokorim,
 Po pregrehi zapušeni
 Tebe hvalim in častim;
 Daj mi enkrat srečno vmreti
 In doseči raj tvoj sveti,
 S tabo bom se veselil,
 Tebe hvalil in častil.

IV.

Cvetice vé, ki noč in dan cvetete
 Pred Jezusom, o trikrat blagor vam!
 Očesec véle dokler ne zaprete
 Se, srečne, pred ne ločite od tam;
 O da bi mogel jez, kjer ve merjete,
 Na vaši stopnji bit' pred Jezusom,
 Da bi pred Njim za njega dal življenje,
 Ki dal je sebe v moje odrešenje!

Tud' blagor vam, ve svetlobele sveče!
 Tam gorite Zveličarju na čast;
 O da bi jez deležen bil te sreče

Goreti zanj, vtopljen v nebeško slast,
Da bi, enako vam, serce goreče

Povžilo v meni se Gospodu v last,
Bi jez zamenjal z vami stopnjo svojo!
Doseglo kaj bi srečo radost mojo?

Bod' slava tebi, blažena posoda!

Ki v tebi On prebiva, Ljubi moj,
Vdeljena ti je prečastna osoda,

Kot Božji hram se svetiš pred menoj;
O, ko bi služba, v se hranit' Gospoda,
Mi dana bila le en dan — nocoj!
Ves gorel bi, ljubezni se povžíval,
Ker bi ljubezni plamen v men' prebival.

Al vender kelh, in sveče, in cvetice!

O kol'ko srečniši sem jez, kot vi!
Če pride k meni zvest pastir ovčice,
Mi vžiti svoje da meso in kri;
Če v Jezusu prejmem nebes sladčice,
In v sercu mojem Kristus sam živi,
Takrat medlim, merjem moči ognjene,
Ker se Zveličar moj sam z manoj sklene.

O duša, kakor véšica se sukaj

Okol' te luči neprenehoma,
Od vere in ljubezni živi takej,
Ogrevaj se v svetlobi Ljubega.
In kadar se ti da prejeti, ukaj,
S teboj mu poje truma angeljska;

Objemi ga, terdo se ga okleni,
Ter prosi: Daj ljubezen, Jezus, meni!

V.

Praznika svetega
 Dans veselimo se,
 Prav iz unetega
 Serca naj hvala gre.
 Staro preide naj,
 Vse novo bodi zdaj,
 Misli, djanje vsak prenavljaj.

Dansi praznujemo
 Zadnje noči spomin,
 Ker se spomnujemo,
 Kako je božji sin
 Svoje prijatle zbral,
 Jagnje jim jesti dal,
 S tem zapoved judov dostal.

Včenci zavživajo
 Velikonočno jed,
 Zadnjič dobivajo
 Rešnje telo prejet'.
 Jestu jim ga daje,
 Pa razdeli se ne,
 Vsak posebej cel'ga prejme.

Kadar prejamejo
 Slabi njega telo,
 Se ga navzamejo,
 Moč jim je prava to;
 Kelih jim tud' zročí,
 Da jim ga, in veli:
 Vsi ga pite, moja je kri.

Tak' je postavljeno
 Njega telo za dar;
 Dušam pripravljeno,
 Da ga zavživa stvar.
 Mašniki to storé,
 Da od njega živé,
 In ga vrednim vernim delé.

Zdaj od nebeškega
 Kruha naš duh živí,
 'Z kruha človeškega
 Se nam prav' Bog stori.
 Čudi se, o kristjan!
 Jezus je vsim jed dan,
 Bod' si reven in zaničvan.

Dansi Te prosimo,
 Trojni, edini Bog!
 V sercih te nosimo,
 Vari nas vseh nadlog.
 Živi nas slabe zdaj,
 K tebi nam priti daj,
 In te vživat' na vekomaj.

Pred sv. Obhajilom.

So odperle se nebesa;
 Glej! že kralj nebeški gre,
 Duša! vzdigni se s telesa!

In nasiti si željé.
 Truma angelov se zbira,
 Tam na altarji moli ga;
 Tam studenec gnad izvira,
 Glej tam svoj'ga ljubega.

Oh ne čakaj, Jezus mili!
 Pridi, pridi, ljubi moj!
 Prosim, naglo se usmili
 Mene, skleni se z menoj!
 Rés Gospod, da nisem vreden,
 Da pod mojo streho greš.
 Kak' pa Tebe sem potreben,
 To nar boljše sam ti veš.

Saj ne morem več živeti,
 Če ne prideš, o Gospod!
 Tebe serčno čem objeti;
 Da! popred ne grem odtod!
 Toraj Jezus ljubeznjivi,
 Pridi in nasiti me!
 Da v ljubezni nevgasljivi
 Večno s tabo sklenem se!

Po sv. Obhajilu.

I.

Zdaj, o duša moja pevaj:

Jezus tvoj

Je s teboj.

Zdaj zročuj,

Zdaj zdihuj,

In v ljubezni se ogrevaj!

Zdaj vesela glas zaženi:

Jezus moj!

Rés si moj,

In kot zdaj,

Vekomaj,

Prosim, moraš biti v meni!

Tako dolgo bom prosila:

Jezus moj!

Bod' z menoj!

Da s Teboj,

Ljubi moj!

Po nebesih bom hodila!

II.

Serce v milih čutih gôri,

Duša moja ostermuj,

Kar želé nebeški dvôri,

Serce, duša zaklepuj!

V živem plamu germ blišuje:
 Bog je klical Mozesa;
 Čevlje s strahom odvezuje
 Pred obličjem Večnega.

Ki so se pred Njim stresali
 Veka starega možje;
 Stermi, Ga stermeče hvali,
 V izbi tvoji je, — serce.

Serce v milih čutih gori,
 Duša moja ostermuj,
 Kar želé nebeški dvôri,
 Serce, duša zaklepuj!

Hrepenenje po Jezusu.

☉ kam, Gospod!
 Gre tvoja pot?
 Kam stopnje te peljajo?
 Se že mrači,
 Se dan temni
 In zvezde že migljajo.

Zveličar moj!
 Pri men' obstoj,
 Te čem pod streho vzeti;
 Res hišica
 Je srotina,
 Pa željna Te sprejeti.

Straši me noč,
 Sovražna moč,
 Gospod pri men' ostani!
 Kjer ti stojiš,
 Noč razsvitliš,
 Strahovi so pregnani.

Vkup bodeva
 Večerjala,
 O sreča nezrečena!
 Živ kruh mi bo
 Tvoje Telo;
 Men' duša oživljena.

Pri men' obstoj
 Preljubi moj!
 Ki v limbarjih prebivaš,
 S cvetlicami
 Postéljem Ti
 Sercé, da v njem prebivaš.

Dobri pastir.

Ti, o Jezus! serčno mili,
 Naš pastir naj boljši si!
 Kak bi vendar ne ljubili
 Zvesto te z vsih moči?
 Doli k nam si se ponižal,
 In ovčic iskat prišel;
 Ljud nezdušni te je križal,
 Za naš greh si smert terpel.

Kak uboge me ovčice
 Tebi to vernile bi? —
 Svoje damo ti dušice
 V duhu čiste vdanosti.
 Zvesto bomo poslušali
 Tvojih ust presladki glas,
 Tvojo voljo spolnovali
 Radi bomo vsaki čas.

Oh prijetno je hoditi;
 Pasti v Tvoji čedi se!
 Kak je sladko Ti slediti
 In ljubiti večno Te!
 Pasi nas, o Jezus mili!
 V cvetji svojega medú;
 Daj, da bi sladkosti pili
 Pri studencu večnemu.

In ko steče čas se paše,
 V dom nebeški pelji nas —
 Gori v prebivaljše naše
 Gledat mili tvoj obraz.

Nar slajši Serce.

Serce nar ljubeznjivši
 V nebesih in na sveti!
 Kdo da mi grešnem' sinu,
 Od tebe pesem péti? —

O Jezus, tvoje sladko serce

Naj ljubijo, časté
Vse ljudstva, vsi jeziki,
Vse angelske versté.

Ti serce si ponižno,
Oh daj spoznat mi tebe,
Da tebe vsak čas išem,
Ne išem samo sebe.

O Jezus, i. t. d.

Ti serce si vse čisto
Nad belo liljo belo,
O dab' tud' moje serce
V nedolžnost' obélelo.

O Jezus, i. t. d.

Ti serce si dobrotno
Dobrotno vsim ubožnim,
Dobrotno vsim dobrotnim,
Dobrotno vsim nedolžnim.

O Jezus, i. t. d.

Ti serce si ljubljivo,
Kdo te dohvalil bode?
Ti ljubiš mlade, stare,
Ti ljubiš vse narode.

O Jezus, i. t. d.

O serce, sveto serce!
Si vse ljudi rešilo;
Človeško ktero serce
Ti bo to povernilo?

O Jezus, i. t. d.

O serce, sladko serce!
 Z roso nebes napajaš
 Pravične in nedolžne,
 Zveličanje jim dajaš.

O Jezus, i. t. d.

O serce, dobro serce!
 Vse grešne k sebi vabiš
 Vse hudo, kar so stor'li,
 Poboljšanim pozabiš.

O Jezus, i. t. d.

O serce, ljubo serce!
 Zakaj te svet ne ljubi?
 Unemi ga k ljubezni,
 Nikar ga ne pogubi.

O Jezus, i. t. d.

O serce, mile serce!
 Zakaj te sin ne ljubi?
 Serce mu vžgi v ljubezni,
 Nikar ga ne pogubi!

O Jezus, i. t. d.

O Jezus, u vsih sercih
 Ljubezni iskro vterni,
 Zgubljene vse ovčice
 Na pravo pot zaverni.

O Jezus, i. t. d.

Dolžni smo vsi ljubiti,
 Ker vsih dolge si vmival,
 Za vse britkosti terpel,

Oh, kri za vse prelival!

O Jezus, i. t. d.

O serce nar sladkejši!

Mi vsi v stotere glase

Te hvalimo, častimo

Zdaj in na večne čase.

O Jezus, i. t. d.

Vera, upanje in ljubezen.

Živo verjem, terdno upam,
Serčno ljubiti te želim.

Daj mi, Bog! tvoj glas sprejeti,
Zmotam pa serce zapreti;

Sej iz rok ljubezni tvoje

Je prišlo življenje moje;

Vero, upanje povikšaj,

Da v ljubezni ves gorim.

Živo verjem, i. t. d.

Tri osebe so v skrivnosti,

Le en Bog v svoj' svetosti,

V bistvu so moči enake,

Čudne dela so od vsake.

Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.

V tebe, Oče, na višavah

Bom zaupal v težavah;

Tvoja roka me podpira,
 Če me svet, pekel zatira.
 Vero, upanje i. t. d.
 Živo verjem, i. t. d.
 Jezus, tvoje odrešenje
 Naj me varje v pogubljenje,
 Je nebesa odklenilo,
 Upanje nam uterdilo.
 Vero, upanje i. t. d.
 Živo verjem, i. t. d.
 Ti me, sveti Duh, podpiraj,
 Strah v sercu mi zatiraj;
 Da se vterjen ne preganem,
 Živ ud Jezusov ostanem.
 Vero, upanje i. t. d.
 Živo verjem, i. t. d.
 Kadar ura mi odbije,
 In me temni grob zakrije,
 Ko trohljivost ž'vot razdere,
 Naj se v mojem sercu bere:
 Ljubi Oče! tebe ljubim,
 Tebe ljubiti hrepenim.

Marijne pesmi.

I.

Ko v jasnem pasu primigljá
 Nam zvezdica daničica,

Se čuje milo že zvonjenje
 Marii čast in počeseenje;
 In z zlato zoro vse častí:
 Češena si Marija ti!

Ko višej sije solnčice,
 Vzdiguje se, na poldne gre,
 Se čuje zopet nam zvonjenje
 Marii čast in počeseenje;
 Čez hrib in plan se oglaší:
 Češena si Marija ti!

In kadar solnčice ljubó
 Nam za goró žarí slovó,
 Se glasno čuje še zvonjenje
 Marii čast in počeseenje;
 V večernem hladu se glasí:
 Češena si Marija ti!

Češena si Marija ti!
 Naj se glasí do krajev dni!
 Naj vedno čuje se zvonjenje
 Marii čast in počeseenje; —
 Nebo in zemlja naj glasi:
 Češena si Marija ti!

II.

☉ devica

Pomočnica

Bila si in boš nam ti.

Le sladkosti
In blagosti
Tvoja roka nam deli.

Ko cveteča
In dišeča
Si Marija rožica;
Sem iz raja
Svet'ga kraja
Diješ cvetje upanja.

Ko danica
Tolažnica
V temni noči siješ nam.
Mati mila
Vedno bila
Si ubogim grešnikom.

Pri slabostih
In britkostih
Rađa nam pomagaš ti.
Pri skušnjavah
In težavah
Pomočnica vselej si.

Čast Marije
Naj razlije
Se po svetu krog in krog.
Njo častimo
In prosimo
Pomočnico vsih nadlog.

Ljuba Mati
 V zarji zlati
 Nam prisijaj zadnji dan.
 Boš prosila
 Govorila, —
 Srečno bode tek dognan.

III.

❶ Marija, bod' češena!
 Polna milosti dobrot,
 Teb' podobna ni nobena;
 Bog je s tabo, tvoj Gospod!
 Žegnana si med ženami,
 Žegnan tvoj presveti sad!
 Jezus Kristus, sam Bog z nami,
 Nam začetnik božjih gnad.
 Prosi sveta božja mati
 Za nas grešnike Boga,
 Da nam njega da spoznati
 In ljubiti iz serca.
 Grešnim milost spokorjenja
 Sprosi nam Marija zdaj;
 Uro poslednjo življenja
 Sprosi nam nebeški raj.

IV.

Veš, o Marija!
 Moje veselje,

Veš moje želje?

Ljubil bi te;
Zmiraj pri tebi
Hotel bi stati,
Ljubljena mati,
Zverzi me ne!

Kaj pa ti hočeš,
Moja kraljica,
Sladka devica!

Da ti podam?
Drugega nimam,
Prosim pohlevno,
Vzem' serce revno,
Rad ti ga dam!

Pa ti, kraljica!
Si ga že vzela,
In si ga vnela,
Za te gorí!
Mati preblaga!
Ti ga ohrani,
Hudemu vbrani,
Reši ga ti!

V.

Glas iz serca poženimo,
Mater božjo poslaviti,
Da pusti nam, jo prosimo,

Jo priserčno počastit;
 Ona je nebes Kraljica,
 Ona naša pomočnica.
 Naj jo hval'jo vse stvari:
 Bod' češena, Dvica ti!

Je prišla, za nas rojena,
 Lepšat in osrečit svet,
 Kakor lil'ja zasajena,
 Lepšal jo je dviški cvet.
 Je živela le v samoti,
 Le v ponižnosti, tihoti.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

Z božjo milostjo navdana
 Polna od Boga dobrot,
 Mati božja bila zbrana,
 In veselje nas sirot.
 Jezusa nam je rodila,
 Nam zveličanje dobila.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

O, poslušaj zdaj, Marija!
 Mile prošnje nas otrok,
 Nas zatira hudobija,
 O, poslušaj ti naš jok:
 Daj Boga za nas prositi,
 Vselej te žel'mo častiti.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

VI.

Pisučkrat te verni ljud pozdravlja
 O premila mati Jezusa!
 Sveto se nebó s teboj poslavlja,
 Tebi vklanja moč vsega svetá;
 Ti za Bogom večnim naj pervnejši,
 Tebi čast in hvalo naj prednejši
 Angelji, svetniki pojejo,
 Te kraljico imenujejo.

Pridi nam v pomoč, o mati naša!
 Z vročim srcem prosimo te vsi;
 Ti edina si uteha naša.
 Nad teboj po Bogu boljši ni;
 Naj te s hvalospevom počastimo,
 Naj imé ti sveto poslavimo,
 Kakor tebi grè, nebeški kras,
 Bomo te hvalili vsaki čas.

Stvarnik veliki nebes in zemlje
 V tebi si staniše preskerbí,
 Ko nasé človeštvo revno jemlje,
 V čisto se teló ti položí:
 Jezus Kristus, božji sin od veka
 Vzel slabosti britke je človeka,
 In na križu grenko je umerl
 In življenje večno nam odperl.

Ti na Sionu si uterjéna,
 V posvečenem mestu zdaj živiš;

Predno si bila na svet rojena,
 Že spoštljivo v narodu sloviš.
 Vživaš zdaj v veselji in radosti
 Svete ti pripravljene blagosti
 Vekomaj od Boga večnega,
 Oča, sina, duha svetega.

Zdrava shramba božja naj slavnější,
 Zdrava bod' gospá brez madeža!
 Ti si tempelj božji naj čistejší,
 Ti od večnosti si zvoljena.
 Ti nad solnce, mesec si svetlejší,
 Ti gospá si lepa, naj svetejší;
 Vrata si nebeške slavljená,
 In gospá mogočna angeljska.

Kdo bi mogel vse te slave tvoje
 Tu na zemlji zdaj popisati,
 Ki tvoj sin je iz ljubezni svoje
 Hotel ti v nebesih skazati!
 Naj pójó ti hvalo vsi rodovi,
 Vsi slavé adamovi sinovi:
 Vendar to bi nič še ne bilo,
 Kar bi tebi se spodobilo.

Sprosi vero, upanje, ljubezen,
 Da v kreposti ne omagamo;
 Vojsko nam odverni in bolezen,
 Da življenje srečno polnimo!
 Ko pokliče nas sodnik pravični,
 Da pustímo revni svet, krivični,

In življenja naš'ga sodi čas:
Takrat mati, ne zapusti nas!

Angelji nebeški in svetniki,
Poprosite vi Boga za nas,
Da ga naši prav časté jeziki;
Ne pozabite nikar na nas,
Da veselje z vami bi vživali,
Bogu in Mariji čast dajali,
Da po tem življenji časnem tam
Bi svetila srečna večnost nam.

VII.

Omni die dic Mariae
Mea laudes anima!
Ejus festa, ejus gesta
Cole devotissima.

Contemplare et mirare
Ejus celsitudinem;
Dic felicem Genitricem,
Dic beatam Virginem.

Ipsam cole, ut de mole
Criminum te liberet;
Hanc appella, ne procella
Vitiorum superet.

Haec persona nobis dona
Contulit coelestia;

Haec Regina nos divina
Illustravit gratia.

Lingua mea dic trophaea
Virginis puerperae,
Quae inflictum maledictum
Miro transfert germine.

Sine fine dic Reginae
Mundi laudum cantica;
Ejus dona semper sona,
Semper illa praedica.

Omnes mei sensus ei
Personate gloriam;
Frequentate tam beatae
Virginis memoriam.

Nullus certe tam disertae
Extat eloquentiae,
Qui condignos promat hymnos
Ejus excellentiae.

Quamvis sciam, quod Mariam
Nemo digne praedicet;
Tamen vanus et insanus
Est, qui illam reticet.

Cujus vita erudita,
Disciplina coelica,
Argumenta et figmenta
Destruxit haeretica.

Hujus mores tanquam flores
 Exornant Ecclesiam;
 Actiones et sermones
 Miram praestant gratiam.

Haec amanda et laudanda
 Cunctis specialiter;
 Venerari, praedicari
 Decet eam jugiter.

Ipsa donet, ut, quod monet
 Natus ejus, faciam,
 Ut finita carnis vita
 Laetus Hanc aspiciam.

VIII.

Ave maris stella;
 Dei mater alma,
 Atque semper virgo,
 Felix coeli porta.

Sumens illud ave
 Gabrielis ore,
 Funda nos in pace,
 Mutans Evae nomen.

Solve vincla reis,
 Profer lumen caecis,
 Mala nostra pelle:
 Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.

Vitam praesta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum,
Semper collaetemur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritus sancto,
Tribus honor unus.

IX.

Stabat mater dolorosa
Juxta crucem lacrimosa,
Dum pendebat filius.
Cujus animam gementem,
Constritatum et dolentem
Pertransivit gladius.

O quam tristis et afflicta
Fuit illa benedicta

Mater unigeniti!
Quae moerebat, et dolebat,
Pia mater dum videbat
Nati poenas inclyti.

Quis est homo, qui non fleret,
Matrem Christi si videret
In tanto supplicio?
Quis non posset contristari
Christi matrem contemplari
Dolentem cum Filio?

Pro peccatis suae gentis
Vidit Jesum in tormentis,
Et flagellis subditum.
Vidit suum dulcem Natum
Moriendo desolatum,
Dum emisit spiritum.

Eja mater, fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac, ut tecum lugeam.
Fac, ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum,
Ut sibi complaceam.

Sancta mater istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo valide.
Tui Nati vulnerati
Tam dignati pro me pati
Poenas mecum divide.

Fac me tecum pie flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.
Juxta crucem tecum stare,
Et me tibi sociare
In planctu desidero.

Virgo virginum praeclara,
Mihi jam non sis amara,
Fac me tecum plangere.
Fac, ut portem Christi mortem,
Passionis fac consortem,
Et plagas recolere.

Fac me plagis vulnerari
Fac me cruce inebriari,
Et cruore Filii.
Fac me cruce custodiri,
Morte Christi praemuniri,
Confoveri gratia.

Flammis ne urar succensus,
Per te, virgo, sim defensus
In die judicii.
Christe, cum sit hinc exire,
Da per matrem me venire
Ad palmam victoriae.

Quando corpus morietur,
Fac, ut animae donetur
Paradisi gloria. Amen.

Pri blagoslovu.

Častimo te, živi kruh angeljski!
 O pravi človek skup ino Bog nebeški!
 Sveto, sveto, sveto,
 Sveto, čez vse sveto
 Jezusa rešnje teló
 V svetemu zakramentu!

Po blagoslovu.

Nikdar nas ne zapusti,
 O Jezus vse sladkosti!
 Sosebno na zadnji čas
 Bodi, Jezus, ti pri nas!
 Častito vsak čas bodi
 Presladko imé Jezus,
 Ino imé Marija!

Tantum ergo.

Tantum ergo sacramentum
 Veneremur cernui:
 Et antiquum documentum
 Novo cedat ritui:
 Praestet fides supplementum
 Sensuum defectui.

Genitori, genitoque
 Laus et jubilatio,

Salus, honor, virtus quoque
 Sit et benedictio:
 Procedenti ab utroque
 Compar sit laudatio.

Sveti Alojzi.

I.

Prelepa lilija cvetè
 Iz samga svet'ga raja
 In duh čistote angeljske
 To lilijo obdaja.
 Kdo krasne cvétke ne pozná
 Alojzija mladenča?
 Nedolžnost in pokora ga
 Zdaj v svetem raji venča.
 Zato dajmo Alojziju
 Častivnico zapeti,
 Njemu, v telesu angelju,
 Vso hvalo prizadeti.
 Alojzi, ti deviški cvet!
 Nedolžnost si ohranil;
 O bodi ti razgled nam svet,
 Ki nas bo greha branil!
 Ti v sveti sramožljivosti
 Si bal se sence greha,
 Ogibal se nevarnosti
 Nečimernega smeha.

Mi pa veselje ljubimo
 Nevarne kratkočase
 V nevarnost se podajamo,
 Slabi pozab'mo na se.

Do usmiljenega Jezusa
 Ti je serce gorelo,
 Marija ti je mati b'la,
 Posvetno teb' merzelo.
 Nam pa le serce poželi
 Veselje tega sveta,
 Ljubezen sveto v nas mori
 V pregrehe nas zapleta.

Alojzi, ti se pokoril,
 Počutkov moč podiral,
 Si molil rad, in se moril,
 Skušnjave s tem zatiral.
 Mi grešniki pa pasemo
 Pregrešno truplo svoje,
 Naj nam pomoč premage bo
 Razgled pokore tvoje!

Naj se hudobni svet jezí,
 Sovraži, zapeljava,
 Le bodi, o Alojzi, ti
 Nam luč in steza prava.
 Alojzi, ti naš vojvoda!
 Pred nami lil'jo nosi,
 Usmiljenega Jezusa
 Nam ti pomoč izprosi!

Naj se s teboj vojskujemo!
 V nedolžnosti živimo;
 Da srečno svet premagamo,
 Se s tabo veselimo!
 Da bomo pri Marii tam
 V nebesih vsi veseli!
 Hodili vsi za jagnjetom
 In novo pesem peli.

II.

Alojzi! sveti cvet mladosti,
 Izgled prelepi nam si ti!
 Poslušas pazno nauk svetosti,
 Pobožno te ga mat' uči.

Ponižnost ni te zapustila
 Pri knežjih starših bil domá,
 Blišoba svetna ni motila
 Na ptujih dvorih ti sercá.

Nedolžni zvoliš si devišstvo,
 Ak tudi čast odmen je tvoj,
 Zamenjaš, daš jo za meništvo —
 Dobiš da rajski venec svoj.

Te angela mirú častijo
 Pobožne serca krog in krog
 Življenja tvoj'ga veselijo
 Ljudje se, angeli in Bog.

Med mnihhi hočeš zadnji biti,
 Ak tudi ljubček si Bogá:
 Bolnikom še hitiš služiti,
 Ko sam se čutiš bolnega.

Učiš pobožno vse živeti
 Nam zgled daješ, ko tud' terpiš,
 Terpljenje ti je dar presveti,
 In smert tak serčno si želiš.

»Nocoj, nocoj, mladenči«, praviš,
 »Nocoj zapustil vas že bom«,
 In zdihneš: »Jezus!« — in prestaviš
 Se presrečno v rajski dom.

III.

Začudite se nebesa
 Prahu umerjočemu,
 V glorji čistega telesa
 Angelu nebeškemu!
 On v besedi, misli, deli
 Je podoba čistosti;
 Čisteje bi ne živeli
 V prahu trupla angeli.

Limbar beli solnca vneti,
 Kralj cvetličja je vsega;
 Vendar mir v obličji sveti
 Lepši je Alojzija!

Čiste misli in živetje,
Deviška tud' bojazljivost,
Zemlje so nar lepši cvetje
So nebeščanov sladkost.

Kaj pomenijo te rane,
Kaj rudeča rožna kri;
Oh, ljubezen, lej neznane!
Dete mlado pokori
Se za grehe, ki storilo
Jih še nikdar ni bilo;
Truplo deva v sužno silo,
Tepe z lastno ga rokó.

Šale prazne popustite,
Kaj vam lišp je mar svetá,
Nad Alojzjem se čudite,
Oh, gorí le za Boga!
Lej pogumno verže krone,
In škerljat kraljevi v prah:
Mu obeta bolji trone,
V družbi svetih božjih to.

Angel varh.

Angel božji, ki me vodiš,
Da se sam ne pogubim
Ki zvesto pred mano hodiš,
Tebi se priporočim!
Tebe mi je Bog odločil,

Tebi moja dušo zročil.
 Angel varh, prijatel moj!
 Vselej mi na strani stoj!

O prijatel moj nebeški!
 Meni varh mogočen dan,
 Da v nezmožnosti človeški
 Nisem v hudo zapeljan.
 Ti preženi vse zmotnjave,
 In sovražnikov skušnjave!
 Angel varh, prijatel moj!
 Slabemu na strani stoj!

Če opeša moja duša,
 Z grehom ranjena medlí,
 Jo hudič končati skuša,
 In ji večno smert želí;
 Ti sovražnika preženi,
 Milost božjo sprosi meni.
 Angel varh, prijatel moj!
 Grešnemu na strani stoj!

Uči me Boga ljubiti,
 Kakor Jezus zapové;
 Njega voljo dopolniti,
 Njemu vdati vse sercé;
 Da se vedno posvečujem,
 Vedno k Bogu perbližujem.
 Angel varh, prijatel moj!
 Mlačnemu na strani stoj!

Ko približa se ločenje,
 Zadnje vojske huda noč,
 Preden sklenem to življenje,
 Bod' mi bramba in pomoč!
 Zrôči me odrešeniku,
 Meni milemu sodniku.
 Angel varh, prijatel moj!
 V smerti mi na strani stoj!

Zahvalna.

Hvala bod' gospod Bogu!
 Vse stvarí ga zdaj molite!
 Stvarnika, dobrotnika
 In očeta ga častite!
 Kerub, Seraf mu pojó,
 Hvali zemlja in nebó.

Sveti, sveti, svet' gospod!
 Vse je polno tvoje hvale;
 Trume zvoljenih, o Bog!
 Večno čast ti bodo gnale:
 Vsi svetniki te časté,
 Vsi pravični te slavé.

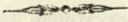
Češen bodi trojni Bog!
 Oče, Sin in ti Duh sveti!
 Cerkve tvoje nauk ves
 Moramo zvesto verjeti;

Jezus Kristus, božji sin,
Je zapustil ga v spomin.

O preljub' zveličar naš!
Kolka je ljubezen tvoja!
V grehe sem bil zakopan,
Revna je bla duša moja,
Ti pa prideš k nam na svet,
Smert, pekel in greh zatret.

Večni Bog in kralj nebes
Se poniža brat nam biti;
Nam živi in nam vmerje,
Nam nebesa zaslužiti;
Njega sveta rešnja kri
Nas očisti vse ljudi.

Milostljiv nam bodi dans,
Pota v grehe nam zagradi;
Sveti in prelubi Bog!
Daj, da stor'mo dobro radi.
V tebe upamo vsak čas,
Da ne boš zaverigel nas.

Jesus Kristus, božji sin,
 Jo zapuščal se v spomin.
 O preljubi, zvesti nam,
 Koliko je ljubezen tvoja!
 V grehe sem bil kakor sin,
 Rešil me si bil, da ne umrjem.
 Ti pa prides k nam na svet,
 Smeri, bodi nam v svetlobo.

Večni Bog in kralj nebes,
 Se pomniš, da si nam bil;
 Nam živi in nam vsojeto,
 Nam nebesa razsvetli;
 Njega svetla svetla kri,
 Nas očisti vsi hudi.
 Milostivi nam bodi danes,
 Poti v grehe nam razsvetli;
 Sveti in preljubi Bog,
 Daj, da storimo dobro delo.
 V tebe upamo vsi čas,
 Da ne boš zavrnil nas.
Glava 2. - Gospodovo svetlobo
in ljubezen
in svetlobo

Glava 3. - Gospodovo svetlobo
 in ljubezen
 in svetlobo

KAZALO.

Mašne pesmi.

	Stran.
I. Pred Bogom pokleknimo	3
II. Bog, pred tvojim veličastvom	6
III. Pred stolom tvoje milosti	9
IV. Pred tabo na kolenih	13
V. Jezus male k sebi kliče	17
VI. Tebe molit, Oče večni	21

Razne pesmi.

<i>Adventna I.</i> Vi, oblaki, ga rosite	24
<i>Adventna II.</i> Dopolni se oblube čas	26
<i>Postna I.</i> Daj mi, Jezus! da žalujem	28
<i>Postna II.</i> Tam na vertu oljske gore	30
<i>Postna III.</i> Izveličar daj zapeti	31
<i>Velikonočna I.</i> Zveličar gre iz groba	34
<i>Velikonočna II.</i> Vesel raduj kristjan se ti	35
<i>Binkoštna.</i> Prid' sveti Duh! aposteljnem dan	36

	Stran.
<i>Sveto rešnje telo I. Sion hvali rešenika.</i>	37
<i>Sveto rešnje telo II. Pridi molit, o kristjan</i>	38
<i>Sveto rešnje telo III. Sem kristjani pri-</i> <i>tecite</i>	40
<i>Sveto rešnje telo IV. Cvetice vé, ki noč</i> <i>in dan cvetete</i>	41
<i>Sveto rešnje telo V. Praznika svetega .</i>	43
<i>Pred sv. Obhajilom. So odperle se nebesa</i>	45
<i>Po sv. Obhajilu I. Zdaj, o duša moja pevaj</i>	46
<i>Po sv. Obhajilu II. Serce v milih čutih gôri</i>	46
<i>Hrepenenje po Jezusu. O kam, Gospod .</i>	47
<i>Dobri pastir. Ti, o Jezus! serčno mili .</i>	48
<i>Nar slajši serce. Serce nar ljubeznjivši .</i>	49
<i>Vera, upanje, ljubezen</i>	52

Marijne pesmi.

I. Ko v jasnem pasu primiglja	53
II. O devica — Pomočnica	54
III. O Marija, bod' češena	56
IV. Veš, o Marija	56
V. Glas iz serca poženimo	57
VI. Tisučkrat te verni ljud pozdravlja .	59
VII. Omni die dic Mariae	61
VIII. Ave maris stella	63
IX. Stabat mater dolorosa	64

	Stran.
<i>Pri blagoslovu</i>	67
<i>Po blagoslovu</i>	67
<i>Tantum ergo</i>	67

Sveti Alojzi.

I. Prelepa lilija cvetè	68
II. Alojzi! sveti cvet mladosti	70
III. Začudite se nebesa	71
<i>Angel varh</i>	72
<i>Zahvalna</i>	74

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000440386

